

Nr 682

Av herr **Kollberg m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 162, med förslag till förordning om allmän varuskatt, m. m.*

Angående förarbetade byggnadsvaror

Finansministern anser i fråga om beskattningen av förarbetade byggnadsvaror att den knappast skulle få någon menlig inverkan på rationaliseringssträvandena inom byggnadsbranschen. De faktiska förhållandena föranleder dock enligt vår mening till andra slutsatser.

En väsentlig skillnad mellan kostnaden för hantverksmässigt framställd vara och priset på en dylik som framställes fabriksmässigt skulle förorsakas av en beskattning, enär den hantverksmässiga framställningen på arbetsplatsen icke belastas av varuskatt i vidare mån än vad som faller på det oarbetade materialet, under det att den fabriksmässigt tillverkade varan belastas med varuskatt på hela priset, vilket inkluderar även arbetslöner och råmaterial, det senare även om det i och för sig ej är skattepliktigt, såsom grus och sand. Skillnaden blir än mer markerad vid tillverkning av hela byggnadselement, såsom väggar, trappor, badrum m. m., för att icke tala om färdiga trähus. Med den utformning av beskattningen som föreslås i propositionen kan en allvarlig snedvridning av konkurrensförhållandena uppkomma. En sådan beskattning är vidare ägnad att motverka rationaliseringen på byggnadsområdet.

En jämnt fördelad och likformig belastning av varuskatt kan på förevarande område åstadkommas genom att beskattningen skjutes ett led tillbaka vad angår den fabriksmässiga tillverkningen av förbearbetat byggnadsmaterial. Tillverkarna av sådant material hänföres till konsumenter, och dessa skall i följd därav erlægga skatt vid sina inköp. Någon skatt uttages därefter ej på de färdiga produkterna. Härigenom vinnes att den fabriksmässigt framställda varan belastas med lika stor varuskatt som den på byggnadsplatserna tillverkade. Denna lösning torde icke vara förenad med några tekniska eller administrativa komplikationer eftersom antalet fabriker och tillverkare varom nu är fråga är till antalet begränsat.

För att uppnå här förordat resultat erfordras allenast att 12 § 1 mom. 2:a stycket utgår samt att anvisningarna till sagda paragraf ändras i så måtto, att företag med fabriksmässig tillverkning av förbearbetade byggnadsvaror jämföras med byggmästare vid sina inköp, dvs. de hänföres till konsumenter.

En annan lösning av detta problem erbjuder den typ av schabloner som föreslås i fråga om servering, dvs. man skulle kunna tänka sig att betong-

betongvaru- och trähustillverkare m. fl. endast hade att uttaga skatt på varans pris reducerat efter viss procentsats.

För den händelse riksdagen skulle komma att fatta beslut om införande av allmän varuskatt i huvudsaklig överensstämmelse med vad i propositionen föreslagits, hemställes,

att riksdagen måtte besluta att vid antagande av förslaget till förordning om allmän varuskatt låta andra stycket av 12 § 1:a mom. utgå samt giva anvisningarna till sagda paragraf följande lydelse:

»Frågan huruvida *yrkesmässighet* — — — försäljning av personlig lös-
egendom.

Tillhandahållande av kost — — — skattskyldighet för entreprenören.

Vid försäljning i *kommission* — — — försäljas å auktionen.

Med *konsument* förstås den som förvärvar vara för annat ändamål än yrkesmässig återförsäljning eller servering eller användning såsom material (se härom anvisningar till 18 §) vid yrkesmässig tillverkning av varor för avsalu eller vid yrkesmässigt utförande av tjänsteprestationer med avseende å varor, dock att den som fabriksmässigt tillverkar förbearbetade byggnadsvaror skall anses såsom konsument, i fråga om inköp för sådan tillverkning.

Efter motsvarande grunder avgöres om den, åt vilken tjänsteprestation tillhandahålles, är att anse som konsument.

Eftersom fastighet icke är att hänföra till vara, följer av det sagda att byggmästare, byggnadshantverkare och liknande äro att anse såsom konsumenter vid förvärv av andra varor för sin verksamhet än de i nästföregående stycke angivna förbearbetade byggnadsvarorna.

På motsvarande sätt äro utövare av personliga tjänster, exempelvis frisörer men även läkare och tandläkare, att hänföra till konsumenter.

I fråga om icke-yrkesmässigt — — — upplagan till utgivaren.

Försäljning till konsument — — — tillhandahållande av tjänsteprestation.

Med *uttag* ur rörelse förstås i 12 § varje ianspråktagande av vara för annat ändamål än yrkesmässig återförsäljning eller servering eller användning såsom material vid yrkesmässig tillverkning av varor för avsalu eller vid yrkesmässigt utförande av tjänsteprestationer med avseende å varor. Till uttag hänföres således icke endast ianspråktagande av varor för personligt ändamål utan även exempelvis överföring av en skrivmaskin från en skrivmaskinsförsäljares lager för användning på hans kontor.»

Stockholm den 6 november 1959

Gustaf Kollberg

Axel Gustafsson

Johan Ågren

i Borås